

Loven burde indskrænke sig til en Bestemmelse om Vandprocenten og maaske om Mærkningen af forskellige indenlandske og udenlandske Produkter. Alt andet burde udgaa af Loven, naar Ansvaret lægges paa Organisationerne.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Skønt det er overflødigt, vil jeg dog sige til det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), at naar jeg før nævnedes den Kendsgerning, hvis Rigtighed maa indrømmes saavel af det ærede Medlem fra Sorø som af det ærede Medlem fra Skive (Hans Nielsen), at jeg ikke har haft Lejlighed til at læse Ændringsforslag Nr. 17 at kende, før det forelaa her i Tinget, hvad jeg nævnedes til Oplysning for Tingets Medlemmer — det var ret naturligt —, nytter det ikke, at det ærede Medlem nu vil søge at svække dette Faktum og ligesom at rokke ved denne Udtalelses Rigtighed ved at sige, at jeg har kendt andre Forslag, som nu ikke længere ere fremme. Men det er den sædvanlige Maade, hvorpaa det ærede Medlem argumenterer. Jeg paastaar, at dette Forslag er for saa vidt nyt for mig, som det ikke har været konfereret med mig, og det nytter ikke at henvise til, at jeg har kendt helt andre Forslag, som nu ikke mere ere fremme. Jeg overlader denne Diskussionsmaade til det ærede Medlem, jeg ønsker ikke at føre denne Forhandling videre.

Bang: Den højtærede Minister undrede sig over, at jeg kunde ønske en formel Erklæring fra ham med Hensyn til Haandhævelsen af Bestemmelsen i § 23. Det mere eller mindre heldige Udtryk skal ikke skille os fra hinanden. Det reelle Indtryk af en saadan Erklæring er for mit Vedkommende afgørende for, hvorledes jeg vil stille mig til Bestemmelsen om at tillægge Ministeren denne Myndighed til at forbyde Indførsel af Landbrugsvare fra fremmede Lande. Den højtærede Minister udtalte, at han vilde haandhæve § 23 efter dens Ordlyd og dens Forudsætninger og ikke andet. Maa jeg have Lov til at besvare den højtærede Minister med en Forespørgsel om, hvordan han da opfatter Paragraffens Forudsætninger.

Den højtærede Minister har af min Tale i Gaar faaet det Indtryk, at jeg betragtede Spørgsmaalet om Maksimalprocenten som Lovens Tyngdepunkt. I alt Fald betragter jeg det som et af Lovens vigtigste Punkter. Jeg paaviste, hvor absolut nødvendigt det er at have et saadant Spillerum, og godtgjorde det ved et saa

autoritativt Materiale som Forsøgslaboratoriets Beretning; der klart og bestemt viser, at hvis man f. Eks. konstaterer et Vandindhold af 15,9 pCt., risikerer man at faa 2 Ladninger kasseret af hver 5, man sender til England. Jeg forstaar ikke, hvorledes det ærede Medlem fra Søndervinge (Rasmus Hansen) kunde sige, at naar vi holde os paa de 16 pCt., ere vi paa den sikre Side, da vi dog faktisk ere paa den usikre Side. Jeg har ikke paastaet, at en Nedgang fra 16 til 15 $\frac{1}{2}$ vil medføre en afgørende Kvalitetshøjnelse af det danske Smør som Helhed. Hertil udkræves utvivlsomt, at man gaar noget længere ned, f. Eks. til 15 pCt., som den højtærede Minister stillede os i Udsigt. Men de Mejerier, som nu producere Smør med et Vandindhold af mellem 15 $\frac{1}{2}$ og 16 pCt., vilde utvivlsomt blive nødtte til at forbedre deres Køleteknik og derved til at forbedre Kvaliteten af deres Produkt. Naar man nu ved, at blot det daarlige eller mindre gode Smør, som enkelte Mejerier sende til England, kaster sin Skygge over hele det danske Mejeribrug, kan man sige sig selv, at en saadan Bestemmelse vil have nogen Værdi. Naar man saa tilmed ser, at det netop var i Eftersommeren 1910, samtidig med, at der var en større Produktion af Smør med Vandindhold mellem 15 $\frac{1}{2}$ og 16 pCt., at de stærke Klager lød fra England, skulde man deri se et Tegn paa Sammenhæng mellem de to Forhold og paa, at en saadan Bestemmelse ikke var ganske uden Virkning.

I denne Sammenhæng vil jeg omtale endnu en Udtalelse af det ærede Medlem fra Søndervinge. Han advarede stærkt imod at gaa ned under de 16 pCt., Resultatet vilde blive, at Englænderne blandede mere Vand i det danske Smør. Jeg har hørt den Paastand, jeg er ikke i Stand til at udtale mig om dens Gyldighed, men i hvert Fald er den fra et moralsk Synspunkt grumme farlig at anvende; for Konsekvensen er, at naar vi have Smør til 14 eller 14 $\frac{1}{2}$ pCt., skulle vi hælde saa meget Vand i, at vi naa nær op mod 16 pCt., en Fremgangsmaade, der selvfølgelig i Øjeblikket kan være meget profitabel, for en Krone er jo en høj Pris at opnaa for et Pund Vand; men jeg tror ikke, det vil styrke vor Position i det lange Løb.

Til den ærede Ordfører, som siger, at den Rapport, der er tilsendt Udvalget angaaende det irske Smør, dog ikke er saa foruroligende, skal jeg svare, at jeg finder bl. a. i Rapporten en Sætning, der lyder saaledes: „Det er en stor Tilfreds-